

W. GEURTZ

1963-1964

C

C

13-11-63
H.
Rotterdam 26 October 1963.

Aan de rubriek "Achter het nieuws."

Geachte heer,

Naar aanleiding van Uw verzoek om eventuele klachten over de B.V.D. te uiten het volgende:

1e geval. Dit geval speelt zich af in 1925 tot 1932.

Mijn vader, een pionier van de moderne vakbeweging en S.D.A.P. was in een civielproces gewikkeld met de Scheepvaart Vereniging Zuid over één uur loon. Uit dit proces vloeide voort een meeneed-procedure tegen twee aannemers van de H.A.R. de heren Frost en Bangsa. Deze heren werden veroordeeld en mijn vader werd in 't gerecht gesteld. De heren gingen in Hoger beroep en werden vrijgesproken op grond van vergissing.

Tot zover de feiten, die Uw partijgenoten Melk, Smeding en nog vele anderen van de Centrale Bond van Transportarbeiders kunnen bevestigen.

Mijn vader had dus gewonnen. Weet U wat dit betekende? Menger en bittere armoede met een gezin van zes kinderen. In alle grote bedrijven stond hij op de zwarte lijst en kon nergens werk krijgen. Hij van Nelle, waar hij nog nooit had gewerkt stond hij op de zwarte lijst. Dit werd geconstateerd door een bloedverwante die bij van Nelle op het kantoor werkte.

Na veel moeite kon hij als lesarbeider bij de gemeente-reserve werken.

Maar ook daar mocht hij niet blijven. O nee! Hij werd niet openlijk ontslagen. Men deed dit op een lage ploertige manier. Men bood hem kwasi een vaste aanstelling aan bij de gemeente Rotterdam. Daarvoor moest hij worden gekeurd. Hij werd afgekeurd. Met deze keuring nam mijn vader geen genoegen en liet zich door zijn huisarts keuren. Deze constateerde dat hij tot zijn zeventigste jaar zware arbeid kon verrichten. (hij was toen 44 jaar) Hij kreeg daarvan een schriftelijk bewijs en toonde dit aan de gemeentelijke arts. Deze erkende dit, maar dan zou hij de spataderen moeten laten verwijderen. Mijn vader liet zich voor operatie opnemen en de chirurg vroeg hem spottend wat er met hem moest gebeuren en toen mijn vader antwoordde dat de spataderen verwijderd moesten worden kienk het spottend: "Dan moet ik ze eerst opzoeken." Toen hij na twee weken het ziekenhuis verliet meldde hij zich bij de arbeidersbeurs en vernam daar dat hij reeds was ontslagen voor dat hij naar het ziekenhuis ging. Mijn vader vroeg herkeuring aan, maar dit werd geweigerd. Hij kreeg wel steun van M.H.B. Een jaar later kreeg hij een oproep voor de werkverschaffing in Drente. Daarvoor moet men gekeurd worden. De dokter weigerde echter mijn vader te keuren. "Gaat U zomaar."

Zo doet men in ons Vrije Democratisch Nederland, als men opkomt voor zijn rechten, kan men theoretisch zijn rechten krijgen, maar in de praktijk wordt men met lafhartige middelen kapot gemaakt.

-maar dit behoort tot het verleden- zult U misschien zeggen, -Nu de WET van M.M.S is aangenomen worden de rechtenpositie en levensbeschouwing van iedere burger gerespecteerd en beschermd. - Ook dit is slechts theorie, de praktijk is anders. O zeker, men mag een 2 andere levensbeschouwing er op nahouden, maar als men dit op legale wijze uit wil leven wordt de toegang naar alle overheidsinstellingen en grote bedrijven ge weigerd; iedere mogelijkheid om een behoorlijk bestaan te krijgen wordt hem onmogelijk gemaakt.

Mijn vader is in armoede gestorven en zijn oudste zoon, die dezelfde voetstappen volgt als zijn vader ondervindt dezelfde tegenwerking.

Ook ik verkreeg verkreeg mijn politieke scholing in de S.D.A.P. en instituut van Arbeidersontwikkeling en maakte zelfs nog deel uit van het bestuur van dit instituut. Toen de partij echter een ander jasje aantrok bleef ik echter trouw aan mijn beginselen. Na de oorlog was ik mede oprichter van de B.V.C. (niet te verwarren met de huidige) In 1946 nam ik als puijnruimer, deel aan een literaire prijsvraag, uitgeschreven door de gemeente Rotterdam onder het motto -Arbeid Adelt.- en behaalde de eerste prijs. De chef op het kantoor van stadstimmerhuis interesseerde zich voor mij en adviseerde mij te solliciteren naar

een kantoortje op het stadstimmerhuis. Ik schreef een behoorlijke brief en gaf hem aan de chef, die hem met een aanbeveling van zijn kant zou overhandigen. Resultaat NIET. Zelfs was ik niet eens een antwoord waardig. Ze kwam ik weer in de haven terecht. Ik werd in de kern gekozen en verlichte mijn taak naar eer en geweten. Dagelijks waakte ik ervoor dat de arbeidsvoorwaarden worden gerespecteerd, wat een hopeleze taak was. Daar ik streefde met open vizier, werd ik bij de werkgevers als een gevaarlijk tegenstander beschouwd. Menige haas mecht mij niet meer aannemen. Zelfs de Directeur van de S.V.Z. waarschuwde mij, dat ik voorzichtiger moest optreden als ik ageerde tegen mistoestanden, zoals overtredingen van de veiligheid en mijn naam niet bekend moest maken, d.w.z. op een achterbakse manier. Maar in ons Vrije Nederland mag men toch op WETTELIJKE wijze voor zijn WETTIGE belangen opkomen?

Met de WET werd echter een leetje genomen. Ze heb ik zelfs de politie moeten dwingen de WET te handhaven. Dit gebeurde op een sinaasappelbeet van de Firma van Keeveren. De fruitwerkers werkten toen dag en nacht achter één stuk en sloegen zich wel trots op de berst, dat zij de volgende dag en de resterende nacht nog door zouden blijven werken. Ik werkte toen in de nacht en belde om 10 uur de arbeidsinspectie op. Deze beloofde een onderzoek in te stellen. Daar nam ik geen genoegen mee, men moest direct optreden. Daar voelde deze inspecteur niet veel voor en verwees me naar een hogere ambtenaar. (afschuiven van de verantwoordelijkheid) Ook deze had geen moed om daadwerkelijk op te treden en adviseerde mij het hoofdbureau van politie op te bellen. De politie weigerde aanvankelijk in te grijpen, zelfs niet toen ik er op aandrong, dat hier niet alleen de WET werd verkracht, maar ook de veiligheid in gevaar werd gebracht. Merst toen ik dreigde de beet stil te laten leggen, gaf men toe direct een onderzoek in te stellen en werd er inderdaad proces-verbaal opgemaakt en werden de firma en de arbeiders met een geldboete gestraft.

Vele van deze gevallen hebben plaats gehad en stempelde mij, die niets anders deed dan optreden tegen de verkrachting van de arbeidsvoorwaarden en veiligheid in de haven, als een gevaarlijk individu. Als enkeling was ik niet bij machte deze waneestanden te bestrijden. In plaats van vermindering werd het steeds slechter en op de duur was het belachelijk ertegen te ageren.

De Firma P.H.M. trachtte mij, bij monde van de Heer Bezemer (personeelchef), onschadelijk te maken, door mij een baantje aan te bieden als vertrouwingsman, hetgeen ik betweg weigerde.

Naast de strijd om het bestaan hield ik mij ook bezig met cultureel werk. Door eigen studie wist ik mij op te werken als mandharmonica-virtuoos en dirigent en behaalde in 1953 het Diatonisch wereldkampioenschap. Met enige medesolisten werd ik gehuldigd door Hohner-Holland. De gehele avond werd door de A.V.R.O. opgenomen maar..... niet uitgezonden. Waaren niet?

Achtereenvolgens behaalde ik het wereldkampioenschap in Rotterdam, Luxemburg, en Pallanza (Italië) Ik maakte debuut voor de K.R.O. tot volle tevredenheid van Marinus van 't Woud, maar..... geen optreden. Waaren niet?

Ik nam deel aan de auditie van de Oprechte Amateur en behaalde in de hele finale de eerste prijs en kwam dus in aanmerking om voor de Radio of T.V. op te treden maar..... de uitnodiging bleef uit. Waaren?

In het orgaan van de Oprechte Amateur kreeg ieder lid het recht om een gratis advertentie te plaatsen. Ik wilde van deze gelegenheid gebruik maken en stuurde een advertentie in voor een amateurpianist om mij te begeleiden. Deze advertentie werd nooit geplaatst. Waaren niet?

Naar aanleiding van mijn 50 jarig jubileum, stuurde een bestuurder van Medulatie een recentie uit het Zuiden (de hele voorpagina) naar de redactie van de Oprechte Amateur met het verzoek een artikel aan dit belangrijke stuk amateurisme te wijden. Met geen woord werd erover gerept. Waaren?

In November 1961 werd ik opgenomen in het Zuiderziekenhuis. Als lopend patient speelde ik daar op de zaal en in het verblijf van de patienten. ~~Ja~~

De zaaldekter verzocht mij met mijn orkest in het ziekenhuis op te treden. Ik was gaarne bereid en schreef een brief aan de Directrice. Het verzoek werd geweigerd. Waaron? Bij gebrek aan personeel en de zaal in orde te maken. Een gezocht argument volgens de dekter, hoofdsuster en verplegend personeel. Toen ik op een keer speelde in het patiëntenverblijf, passeerde een dekter van de Polie-afd. en vroeg mij of ik voor de Polie-patienten wilde spelen. Ik wilde niets liever en verzocht hem toestemming te vragen bij de Directrice. Resultaat. Nihil. Zelfs geen antwoord.

Naar aanleiding van het 10 jarig bestaan van Medulatie, een vereniging, die op cultureel terrein zeer verdienstelijk werk heeft verricht en waarvan ik dirigent ben, verzocht het bestuur een subsidie aan het Prins Bernhard Fonds. (Dat zich er teeh op beroept beven alle partijen te staan)

Inderdaad kregen wij de teekegging dat ons werd tegezegd de som van 350 gulden als gift en 400 gulden als renteloos voorschot. Het dagelijksbestuur had de concepten voor de terugbetaling al getekend, doch verder werd er niets meer van vernomen. Nu komen er in Medulatie twee gevallen voor van dienstweigeraars. Hoogstwaarschijnlijk is dit de oorzaak, dat men de zums subsidie weigert uit te betalen. (Van beven alle partijen gesproken)

Dat men niet eens de moeite neemt een geargumentteerd antwoord te geven, getuigd het immorele karakter dat men tanteenspreidt.

Om gezondheidsredenen moet ik van beroep veranderen. Daar ik ruim 40 jaar mondharmonica-les geef aan de jeugd en men bezig is op de scholen facultatief het mondharmonica in te voeren op de scholen trachtte ik een aanstelling bij de gemeente te verkrijgen. Ofschoon ik geen acte bezit kan ik teeh begen op een succesvolle praktijk. De Heer Kleisterlee, lid van de tweede kamer voor K.V.F. was zo welwillend voor mij te onderzoeken of ik zonder acte gerechtigd was om mondharmonica-les op de scholen te geven. Juridisch is er geen enkel bezwaar en hij gaf mij de raad om mij in verbanding te stellen met de Heer Diepenherst. Dit heb ik gedaan. Met vele recenties en referenties van bekende musici heb ik de Heer Diepenherst geschreven. Dit was op 18 Juli 1963. In September had ik nog geen antwoord ontvangen. Toen belde ik de

Heer Smaling op (inspecteur voor muziekonderwijs op de scholen.) en verzocht hem om een onderhoud. Deze heer was volledig op de hoogte met mijn sollicitatie en vertelde mij dat ik geen aanstelling kreeg omdat ik geen acte had. Op mijn bewering, dat het juridisch niet vereist werd kreeg ik ten antwoord dat de gemeente het recht had onderwijs krachten zonder acte te weigeren. Wel mecht ik lesgeven op de bijzondere scholen. Achteraf bleek echter dat er drie krachten zonder acte waren aangesteld.

Resumerend zijn hier de volgende feiten (Of teevalligheden)

- A. Het negeren van mijn sollicitatie.
- B. Het niet uitzenden van de kuldigings avondv.d. A.V.R.O.
- C. Het uitblijven van het aanbod om voor de K.R.O te spelen
- D. Het onnuttige gedrag van de Oprechte Amateur (A.V.R.O.)
- E. Het onbegrijpelijk optreden van de Directrice van het Zuidersiekkenhuis.
- F. Het weigeren van de subsidie v.h. Prins Bernhardfonds.
- G. Het onoprechte gedoe vande heren Diepenherst en Smaling.

Op de vraag in "Achter het Nieuw" nummer - Wordt er veel gebruik gemaakt van het recht om bij de betreffende kamercommissie te protesteren? - kwam de veranderingstelling, dat men dat niet durft.

Inderdaad durft men dat niet, omdat men geen bewijs heeft. Tegen een langhartige onzichtbare vijand kan men moeilijk bewijs verzamelen. Men kan de B.V.D. niet beschuldigen, zij is onkwetsbaar, maar men kan haar wel schuldig achten, omdat zij bestaat en haar deel is om voor de veiligheid van de staat te waken. Het begrip "Gevaar voor de veiligheid van de staat." is echter zeer rekbaar. Wat verstaat men eronder?

Als een arbeider voor z'n rechten op kent? Is dat staatsgevaarlijk? Is het populair worden door Radio en T.V. staatsgevaarlijk?

Is het geven van muziekonderwijs staatsgevaarlijk?

Of is men bang dat ik teveel morele invloed krijg op de jeugd? ne ja ,dan is dat te betreuren, want een beetje moreel kan de jeugd best gebruiken als tegengif ~~van de verderfelijke~~ tegen de verderfelijke gangsterfilms, misdadige beeldromans en gruwelijke hoorspelen, die ze te slikken krijgt.

Als men dit staatsgevaarlijk noemt dan ben ik blij dat ik staatsgevaarlijk ben.

Zie mijne heren van "Achter het Nieuws", als U de moed hebt om deze feiten, na een nauwkeurig onderzoek, zonder verminking aan de openbaarheid durft prijs te geven, dan kan ik met het hoogste respect voor Uw handing deze brief ondertekenen met de meeste

Hoogachtung

W. Geurts Lesumsteinstraat 7 Rotterdam 20

P.S. Ik geef de moed nog niet op. Ik heb n.l. een onschuldig jongensboek geschreven. Moreelverantwoord. Het manuscript is door een deskundige beoordeeld en verkoopbaar geacht. Ik ben benieuwd of die verderfelijke invloed ook bij de uitgevers is doorgedrongen.

W. Geurts.

13-11-63
Aan de Posturale Recherche.

Rotterdam 30 Oct. 1963

Geachte Heer,

Hiermede vraag ik Uw aandacht voor de volgende klacht.

Op 25 Oct. j.l. stuurde ik aangetekend en goedverpakt een manuscript naar de Firma Belle. Het manuscript werd beschadigd afgeleverd.

Op 29 Oct. haalde ik het persoonlijk terug. Thuisgekomen keek ik het na en miste de laatste bladzijde. Na lang zoeken vond ik het midden tussen de bladzijden. De Heer Belle beweert, dat hij het manuscript niet heeft gelezen. Erge moet men bij de P.T.F. het pak hebben geopend en de inhoud hebben gelezen. Dit betekent schending van het briefgeheim.

Als Nederlander acht ik mij gerechtigd eventueel mijn mening over instellingen op openlijke (dus op wettige wijze) weer te geven. Nu heb ik op 26 Oct. een brief met klachten over de B.V.D. (Binnenlandse Veiligheidsdienst) geschreven naar de T.V. rubriek "Achter het Nieuws" van de V.A.R.A. Wie geeft mij nu de zekerheid, dat ook deze brief niet is onderschept?

Nu is hetgeen ik schrijf bestemd voor iedereen, dus ook voor de B.V.D., want achterbaks gedoe acht ik beneden mijn waardigheid als mens. Toch geeft het een onbehaaglijk gevoel, te weten, dat men in zijn intieme doen en laten door sluipers wordt gecontroleerd.

Voor de T.V. (Achter het Nieuws 24 Oct.) werd er beweert, dat men geen klachten durft uiten voor de betreffende Kamercommissie. Hier is geen sprake van durf, maar van onmacht. De B.V.D. is ongrijpbaar.

Als argument gebruikt men het vermeende gevaar voor de staatsveiligheid.

Nu heb ik mij afgevraagd: Ben ik zo gevaarlijk voor de staat?

Ik ben in hart en nieren pacifist. Het begrip HAAT heb ik allang uit mijn woerdenschat geschrapt. Ik respecteer alle goede eigenschappen in de mens. Ik tracht mij als mens te gedragen en verworp elke poging, die de mens onwaardig is. (Alcohol, uitbuiting, rassenscheiding, oorlog, enz.).

En in 40 jaar houd ik mij (pro Deo) bezig met cultureel werk voor de jeugd. Is dit gedrag staatsgevaarlijk? Wat mag men dan wel in onze democratische maatschappij? Alles alikken wat men ons voorschiet? Het spijt me, maar ik heb teveel gevoel van eigenwaarde en als marionet te dienen. Dan maar (zoals men dat noemt) staatsgevaarlijk.

Achteraf bezien is het niet eens zo kwaad, als men mijn correspondentie controleert, wellicht steekt men er wat van op, als men tenminste het ware gezegde "Onderzoek alle dingen en behoud het goede." oprecht toepast en geen gemene daden er achter zoekt.

Hopende, dat U de ernst van dit schrijven ter harte neemt
verblijf ik

Hoogachtend

W. Geurts Leeuwensteinstraat 7 Rotterdam 20.

Afschrift leden van Cie BV

Rotterdam 31 October 1963.

Vorming
bevecht 13-11-163
v. v. v.

Aan de Kamercommissie,

Geachte commissieleden,

Hierbij zend ik u de copieën van brieven die ik heb verzonden naar de desbetreffende instanties. In verband daarmee verzoek ik u beleefd om een persoonlijk onderhoud.

In afwachting

Hoogachtend

W. Geurtz Leeuwensteinstraat 7

Rotterdam 20.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN

Bijlagen:	AAN de heer Mr.W.Koops Griffier van de vaste commissie voor de Binnenlandse Veiligheids- dienst, Binnenhof 1 ^a
-----------	---

Uw brief van: 15-11-'63
nr. 91002

Directie

Hoofdafd.

Afd. Kabinet

Nr. 51934 III

Onderwerp: W. Geurtz

's-Gravenhage, 12 december 1963

In antwoord op uw brief van 15 november jl. nr. 91002 betreffende W. Geurtz bericht ik u, dat door de Binnenlandse Veiligheidsdienst nimmer enige informatie omtrent betrokkene aan derden werd verstrekt. Evenmin is de beschadiging van het door hem aan de firma Bolle toegezonden manuscript aan activiteiten van de dienst te wijten.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN,
Voor deze,
DE SECRETARIS-GENERAAL,

's-Gravenhage, 19 december 1963. K

4194

De heer V. Geurts,
Leeuwensteinstraat 7,
's-Gravenhage.

Hierbij heb ik de eer u namens de vaste Commissie voor de Binnenlandse Veiligheidsdienst van de Tweede Kamer der Staten-Generaal mede te delen, dat, naar de commissie gebleken is, de B.V.B. nimmer enige informatie ontrent u aan derden heeft verstrekt en dat de beschadiging van het door u aan de firma Nolle toegezonden manuscript ook niet aan activiteiten barokrijds kan worden geweten.

Wellicht verdient het aanbeveling, dat u uw klachten voorlegt aan de politie van de plaats waar u woont.

✓
(Mr. H. Vondeling)
Voorsitter der Commissie.

91194

W. Geurtz - 9/63

Rotterdam 17 Jan. 1964.

Aan de vaste commissie voor de binnenlandse Veiligheidsdienst
van de tweede kamer.

Geachte Commissie-leden,

Uw antwoord op mijn klachten over de B.V.D. heeft mij geenszins bevredigd, eerder versterkt in mijn vermoeden, dat de B.V.D. mij tegenwerkt.

Vermoedelijk hebt u inlichtingen ingewonnen bij de B.V.D., dit is echter bij de duivel ter biecht gaan. Wilt u een serieus onderzoek dan moet u bij de instanties zijn, die over mij zijn ingelicht; b.v. de Directrice van het Zuiderziekenhuis; de A.V.R.O.; de R.T.T., en het Prins Bernard Fonds.

Bovendien zou u enige steekproeven kunnen nemen bij enige grote Rotterdamse firma's of mijn naam op de zwarte lijst staat.

De aard van Uw antwoord heeft niet alleen mijn gevoel van onveiligheid niet weggenomen, maar ook het vertrouwen in Uw commissie geschokt. Immers door mij het advies te geven om mij tot de politie te wenden, geeft blijk, dat ook u van mening bent, dat mijn klachten niet tot de toevalligheden behoren. Ook het door u aan de Pers gegeven rapport wijst in deze richting. Is het dan wonder, dat ik de gedachte koester, dat u de B.V.D. tracht te sparen? Maar wat voor een waarde heeft dan zo'n commissie? Waar blijft dan de vrijheden van de zogenoemde democratie?

Hopende dat u de moed zult hebben, alsnog een objectief onderzoek in te stellen, verblijf ik

Hoogachtend W. Geurtz

Leeuwensteinstraat 7 Rotterdam 20.

afschafte deze leden

verwijzen

Mem. 12-3 164

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN

afschrift cve leden B.V.D.

AAN
de heer Mr.W.Koops
Griffier van de vaste commissie
voor de
Binnenlandse Veiligheidsdienst
Binnenhof 1a.

Bijlagen:

Uw brief van:

Directie

Hoofdafd.

Afd. KABINET

Nr. 52792

Onderwerp: vervolgschrijven
W.Geurtz dd. 17-1-'64

's-Gravenhage, 5 maart 1964

VERTROUWELIJK

Naar aanleiding van het mij in afschrift toegezonden schrijven van de heer W.Geurtz dd. 17 januari jl. deel ik u het volgende mede.

De heer Geurtz verzoekt nadere informaties in te winnen bij diverse instanties waarvan hij meent te weten, dat zij omtrent zijn politieke antecedenten zijn ingelicht. De Rotterdamse politie deelde desgevraagd mede nimmer -buiten de B.V.D. om- inlichtingen omtrent betrokkene aan derden te hebben verstrekt. Aangezien de B.V.D. met de P.T.T. relaties onderhoudt bestond de mogelijkheid aldaar informaties in te winnen. Van de zijde van dit bedrijf werd met stelligheid verklaard, dat de naam van de heer W.Geurtz volledig onbekend is.

Van de heer Geurtz is slechts bekend, dat hij in het verleden met een zekere regelmaat muzikale medewerking verleende aan bijeenkomsten van het Onafhankelijk Verbond van Bedrijfsorganisaties en van de groep van Vrije Socialisten. Beide groeperingen zijn radicaal ingesteld, doch van geringe betekenis.

De moeilijkheden welke de heer Geurtz meent te onder- vinden vloeien kennelijk niet voort uit enige ambtelijke activiteit.

Ik verzoek u de leden van de vaste commissie overeen- komstig het bovenstaande in te lichten.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN,

VERTROUWELIJK

Men gelieve steeds één zaak in één brief te behandelen. Bij beantwoording nauwkeurig het onderwerp, de dagtekening en het nummer van dit schrijven vermelden.

Afschrift bestemd voor de leden
van de vaste Commissie voor de B.V.D.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN.

AAN de heer Mr.W.Koops
Griffier van de vaste commissie
voor de B.V.D. Binnenhof 1a.

Onderwerp: vervolgschrijven
W.Geurtz dd.17-1-'64

Afd.KABINET Nr.52792

VERTROUWELIJK

's-Gravenhage, 5 maart 1964.

Naar aanleiding van het mij in afschrift toegezonden schrijven van de heer W.Geurtz dd.17 januari jl. deel ik u het volgende mede.

De heer Geurtz verzoekt nadere informaties in te winnen bij diverse instanties waarvan hij meent te weten, dat zij omtrent zijn politieke antecedenten zijn ingelicht. De Rotterdamse politie deelde desgevraagd mede nimmer - buiten de B.V.D.om - inlichtingen omtrent betrokkene aan derden te hebben verstrekt. Aangezien de B.V.D. met de P.T.T. relaties onderhoudt bestond de mogelijkheid aldaar informaties in te winnen. Van de zijde van dit bedrijf werd met stelligheid verklaard, dat de naam van de heer W.Geurtz volledig onbekend is.

Van de heer Geurtz is slechts bekend, dat hij in het verleden met een zekere regelmaat muzikale medewerking verleende aan bijeenkomsten van het Onafhankelijk Verbond van Bedrijfsorganisaties en van de groep van Vrije Socialisten. Beide groeperingen zijn radicaal ingesteld, doch van geringe betekenis.

De moeilijkheden welke de heer Geurtz meent te ondervinden vloeien kennelijk niet voort uit enige ambtelijke activiteit.

Ik verzoek u de leden van de vaste commissie overeenkomstig het bovenstaande in te lichten.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN.

w.g.E.Toxopeus

Wom profier BVD Cii

91713

's-Gravenhage, 14 april 1964.

De Heer W. Geurtz,
Leeuwensteinstraat 7,
'S-GRAVENHAGE.

Geachte Heer Geurtz,

Hierbij heb ik de eer U in antwoord op Uw nader schrijven van 17 januari 1964 mede te delen, dat de vaste Commissie voor de Binnenlandse Veiligheidsdienst uit de Tweede Kamer der Staten-Generaal alsnog nadere inlichtingen heeft ingewonnen welke slechts hebben bevestigd wat ik U reeds eerder mededeelde, nl. dat de B.V.D. nimmer enige informatie omtrent U aan wie ook verstrekt heeft, noch zich ooit in enig ander opzicht met U heeft bezig gehouden.

Hoogachtend,

✓
(Dr. A. Vondeling)

Voorzitter der Commissie.

afdoen na
bevestiging
conceptus
en

herballe BVD
teet mee te
mak
handen Cee Vert